

УДК 338.001.36

Ємельянов Олександр Юрійович

*доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка»*

Емельянов Александр Юрьевич

*доктор экономических наук, доцент,
профессор кафедры экономики предприятия и инвестиций
Национальный университет «Львовская политехника»*

Yemelyanov Olexandr

*Doctor of Economics, Associate Professor,
Professor of the Department of Business Economics and Investment
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0002-1743-1646*

Петрушка Тетяна Олексіївна

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка»*

Петрушка Татьяна Алексеевна

*кандидат экономических наук, доцент,
доцент кафедры экономики предприятия и инвестиций
Национальный университет «Львовская политехника»*

Petrushka Tetyana

*PhD, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Business Economics and Investment
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0002-2005-5573*

Гавриляк Анатолій Степанович

*кандидат технічних наук, доцент,
доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій
Національний університет «Львівська політехніка»*

Гавриляк Анатолій Степанович

*кандидат технических наук, доцент,
доцент кафедры экономики предприятия и инвестиций
Национальный университет «Львовская политехника»*

Havryliak Anatolii

*PhD, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Business Economics and Investment
Lviv Polytechnic National University
ORCID: 0000-0003-1389-2784*

Іванчина Остап Романович

*студент
Інституту економіки і менеджменту
Національного університету «Львівська політехніка»*

Иванчина Остап Романович

*студент
Института экономики и менеджмента
Национального университета «Львовская политехника»*

Ivanchyna Ostar

*Student of the
Institute of Economics and Management of
Lviv Polytechnic National University*

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ОБІГОВИМИ КОШТАМИ ПІДПРИЄМСТВ

**ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ УПРАВЛЕНИЯ ОБОРОТНЫМИ
СРЕДСТВАМИ ПРЕДПРИЯТИЙ
THEORETICAL PRINCIPLES OF OPERATING ASSETS
MANAGEMENT OF ENTERPRISES**

Анотація. Ефективність господарської діяльності підприємств значною мірою залежить від належного управління їх активами. Своєю чергою, важливим видом активів підприємств є їх обігові кошти, які обслуговують процеси виробництва та збуту продукції суб'єктів господарювання. При цьому відбувається складний процес кругообігу обігових коштів, за якого здійснюється їх перетворення з одного виду в інший. Перебіг такого процесу може передбачати різну величину потреби в обігових активах за певного обсягу виготовлення та реалізації продукції. Інакше кажучи, ці активи характеризуються певним рівнем гнучкості, і головне завдання щодо управління ними полягає у встановленні їх раціональної величини. Ця величина повинна забезпечити, з одного боку, неперервність виробничого процесу на підприємстві та своєчасність надходження коштів від продажу продукції, а, з іншого боку, відсутність надлишкових обсягів виробничих запасів та інших видів обігових коштів. Вирішення цього завдання потребує впровадження на підприємствах дієвого механізму управління їх обіговими активами. Враховуючи це, метою цієї статті є розроблення теоретичних засад управління обіговими коштами підприємств. Показано, що процес такого управління повинен базуватися на створеній на підприємствах системі інформаційного забезпечення цього процесу. Під названою системою пропонується розуміти сукупність масивів інформації та формалізованих алгоритмів її оброблення, за допомогою яких можливо оцінити існуючий стан використання обігових коштів компанії та розробити комплекс заходів, спрямованих на структурування й оптимізацію їх обсягів.

Наведено основні вимоги до проектування системи інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємств. Здійснено групування інформації, яка є необхідною для управління обіговими коштами. Проведено групування напрямів управління обіговими коштами підприємства залежно від етапів їх кругообігу. Запропоновано модель управління дебіторською заборгованістю підприємств. Використання розроблених теоретичних засад управління обіговими коштами підприємств у практиці їх діяльності дасть змогу збільшити фінансові результати завдяки раціоналізації обсягів та структури обігових активів суб'єктів господарювання.

Ключові слова: *підприємство, обігові кошти, управління, система інформаційного забезпечення, дебіторська заборгованість, модель.*

Аннотація. *Эффективность хозяйственной деятельности компаний в значительной степени зависит от надлежащего управления их активами. В свою очередь важным видом активов предприятий являются их оборотные средства, обслуживающие процессы производства и сбыта продукции субъектов хозяйствования. При этом происходит сложный процесс кругооборота оборотных средств, при котором осуществляется их превращение из одного вида в другой. Осуществление такового процесса может предусматривать разную величину потребности в оборотных активах при определенном размере производства и реализации продукции. Иными словами, эти активы характеризуются определенным уровнем гибкости, и главная задача по управлению ими состоит в установлении их рациональной величины. Эта величина должна обеспечить, с одной стороны, непрерывность производственного процесса на предприятии и своевременность поступления средств от продажи продукции, а, с другой стороны, отсутствие избыточных объемов производственных запасов и других видов оборотных средств.*

Решение этой задачи требует внедрения на предприятиях действенного механизма управления их оборотными активами. Учитывая это, целью статьи является разработка теоретических основ управления оборотными средствами предприятий. Показано, что процесс такого управления должен основываться на созданной на предприятиях системе информационного обеспечения этого процесса. Под названной системой предлагается понимать совокупность массивов информации и формализованных алгоритмов ее обработки, с помощью которых можно оценить существующее состояние использования оборотных средств компании и разработать комплекс мер, направленных на структурирование и оптимизацию их объемов. Приведены основные требования к проектированию системы информационного обеспечения управления оборотными средствами предприятий. Осуществлено группирование информации, необходимой для управления оборотными средствами. Проведено группирование направлений управления оборотными средствами предприятия в зависимости от этапов кругооборота. Предложена модель управления дебиторской задолженностью предприятий. Использование разработанных теоретических основ управления оборотными средствами предприятий в практике их деятельности позволит увеличить финансовые результаты благодаря рационализации объемов и структуры оборотных активов хозяйствующих субъектов.

Ключевые слова: *предприятие, оборотные средства, управление, система информационного обеспечения, дебиторская задолженность, модель.*

Summary. *The efficiency of economic activity of enterprises largely depends on the proper management of their assets. Whereas, an important type of assets of enterprises is its operating wealth, which serves the processes of*

production and marketing of products of economic entities. This is a complex process of circulation of operating assets, during which transformation from one species to another is being carried out. The course of such a process may involve different amounts of demand for current assets for a certain volume of production and sales. In other words, these assets are characterized by a certain level of flexibility and the main task of managing them is to establish their rational value. This value should ensure, on the one hand, the continuity of the production process at the enterprise and the timeliness of receipt of funds from the sale of products, and, on the other hand, the absence of excess inventories and other types of operating assets. The solution of this problem requires the introduction of an effective mechanism for managing its current assets. Considering this, the purpose of this article is to develop theoretical principles for managing operating assets of enterprises. It has been shown that the process of such management should be based on the system, created at the enterprises of information support of this process. Under this system is proposed to understand a set of information arrays and formalized algorithms for its processing, with which it is possible to assess the current state of use of operating assets of the company and develop a set of measures aimed at structuring and optimizing its volume. The basic requirements to designing of system of information maintenance of management of operating assets of the enterprises have been presented. The required information for the management of operating assets has been grouped. The areas grouping of operating assets management of the enterprise depending on the stages of its circulation has been carried out. The model of management of debts receivable of the enterprises has been specified. The use of the developed theoretical principles of operating assets management of enterprises in the practice of their activities increases financial results by streamlining the volume and structure of current assets of economic entities.

Key words: *enterprise, operating assets, management, information support system, debts receivable, model.*

Постановка проблеми. Важливим напрямом економічного управління підприємствами є планування та регулювання обсягів та структури їх обігових коштів. Від обґрунтованості цих параметрів значною мірою залежать ефективність функціонування суб'єктів господарювання та величина фінансових результатів їх діяльності. Водночас, встановлення раціональних обсягів та структури обігових коштів підприємств є досить складним завданням, оскільки на ці показники справляє вплив значна кількість чинників. Тому управління обіговими активами компаній потребує попереднього розроблення його теоретичних засад. Зокрема, це стосується побудови дієвої системи інформаційного забезпечення такого управління, систематизації його напрямів та побудови відповідних оптимізаційних моделей.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання розроблення теоретичних засад управління обіговими коштами підприємств розглядалися у працях багатьох вчених. Зокрема, значних успіхів у вирішенні цих питань досягли такі дослідники, як В. Г. Баранова [1], Т. В. Безбородова [2], О. С. Бондаренко [3], О. Б. Ватченко [4], В. П. Кодацький [5], Т. Ю. Коритько [6], Г. В. Кошельок [7], О. В. Насібова [8], Р. С. Сорока [9], Р. К. Шурпенкова [10] та ін. Серед іншого, науковцями запропоновано методи аналізування використання оборотного капіталу, досліджено механізм кругообігу обігових коштів та встановлена їх роль у формуванні економічного потенціалу підприємств. Водночас, низка теоретичних засад управління обіговими коштами підприємств потребує подальшого дослідження. Зокрема, це стосується розроблення системи інформаційного забезпечення процесу такого управління та моделювання цього процесу.

Формулювання цілей статті. Метою статті є розроблення теоретичних засад управління обіговими коштами підприємств. Досягнення поставленої мети потребує вирішення таких завдань: встановити закономірності проектування системи інформаційного

забезпечення процесу управління обіговими коштами підприємств, систематизувати основні напрями такого управління та формалізувати його на засадах побудови оптимізаційної моделі.

Виклад основного матеріалу. Важливою передумовою недопущення настання на підприємствах фінансової кризи є ефективне управління їх обіговими коштами. При цьому слід враховувати ту обставину, що для управління будь-якими процесами на підприємствах важливе значення має його належне інформаційне забезпечення.

Формування системи інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємств повинно базуватися на низці методологічних положень, до основних з яких слід віднести такі:

– ця система повинна містити достатньо повну базу різноманітних відомостей, що відповідають вимогам актуальності, точності та повноти, на підставі яких можна з високим ступенем вірогідності оцінити сучасний стан використання оборотних активів підприємства та розробити комплекс заходів, спрямованих на вдосконалення їх обсягів та структури;

– необхідно забезпечувати постійне оновлення бази даних, на підставі яких здійснюється управління обіговими коштами підприємства. З цією метою потрібним є створення спеціальної підсистеми, яка б забезпечувала моніторинг змін, що відбуваються у внутрішньому та зовнішньому середовищі підприємства, які можуть вплинути на його потребу в обігових коштах;

– ця система, окрім масиву вхідної інформації, повинна містити сукупність формалізованих процедур її оброблення та приведення до такого рівня, за якого можливо розробити заходи з управління обіговими коштами;

– потрібно здійснювати формування масивів первинної та вторинної інформації за кожним видом обігових коштів, а також

намагатися структурувати цю інформацію також і за видами продукції підприємства;

– у процесі оброблення первинної інформації за кожним видом обігових коштів потрібно застосовувати оптимізаційні методи, які дають змогу встановити найкращий обсяг обігових коштів на кожній стадії їх кругообігу;

– ця система повинна бути органічно інтегрована у загальну систему інформаційного забезпечення управління діяльністю підприємства.

При цьому під системою інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємства доцільно розуміти сукупність масивів інформації та формалізованих алгоритмів її оброблення, за допомогою яких можливо оцінити існуючий стан використання обігових коштів компанії та розробити комплекс заходів, спрямованих на структурування та оптимізацію їх обсягів. Слід зазначити, що існує певна відмінність між поняттями «інформаційна система підприємства» та «система інформаційного забезпечення прийняття управлінських рішень». Перше поняття є більш широким, оскільки, окрім методичного забезпечення, включає також і засоби збирання, нагромадження, зберігання та передавання інформації. Тому проєктування інформаційної системи потребує спеціальних технічних знань, тоді як формування системи інформаційного забезпечення базується виключно на дослідженнях закономірностей перебігу певних економічних процесів, зокрема – кругообігу обігових коштів підприємства.

Інформацію, яка необхідна для управління обіговими коштами, можна поділити за різними класифікаційними ознаками, зокрема: за ступенем готовності до використання (первинна, яка отримана безпосередньо з джерел несистематизованих даних; проміжна – результат оброблення первинної інформації шляхом усунення зайвих відомостей та

доведення її до форми, за якою можливе її подальше використання із застосуванням формалізованих методів; вторинна, що являє собою кінцевий результат функціонування системи інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємства та включає, зокрема, відомості про їх оптимальні обсяги та структуру); за тривалістю зберігання (короткострокова та довгострокова); за джерелом (внутрішня та зовнішня); за ступенем агрегованості (агрегована та неагрегована) тощо.

Слід зазначити, що інформацію, яку повинна містити система інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємства, можна поділити і за іншими ознаками, зокрема, залежно від видів обігових коштів (табл. 1). Також слід враховувати наявність значної кількості можливих напрямів управління обіговими коштами. Ці напрями можна згрупувати, зокрема, за стадіями кругообігу оборотного капіталу суб'єктів господарювання (табл. 2).

Таблиця 1

Поділ інформації, необхідної для оптимізації обсягів обігових коштів, за їх видами та за джерелами надходження інформації

Види обігових коштів підприємства	Окремі показники, що включаються в інформаційні масиви, залежно від джерела надходження інформації	
	З внутрішнього середовища підприємства	Із зовнішнього середовища підприємства
1. Виробничі запаси	Фізичний обсяг виготовлення продукції, його зміна у часі, норми витрат матеріалів, норми зберігання матеріалів	Ціни та окремі ресурси, необхідні для забезпечення зберігання запасів та постачання матеріалів
2. Незавершене виробництво	Тривалість виробничого циклу виготовлення продукції за різними її видами, технологічні особливості її виробництва, норми витрат ресурсів	Ціни на ресурси, які повністю споживаються на початку виробничого циклу, та ті, які беруть участь у виробництві продукції протягом цього циклу
3. Дебіторська заборгованість за товари, роботи і послуги	Натуральні обсяги реалізації продукції, поточний рівень дебіторської заборгованості	Ціни на продукцію підприємства, можливе пришвидшення оплати продукції, на яке можуть погодитися її покупці

Джерело: складено авторами

**Групування напрямів управління обіговими коштами підприємства
 залежно від стадії їх кругообігу**

Стадії кругообігу обігових коштів	Напрями управління обіговими коштами підприємства
Авансування коштів у запаси	Оптимізація інтервалів між поставками матеріалів
	Зменшення питомої витрати матеріалів
	Раціоналізація величини страхового запасу
	Удосконалення нормативів запасів МШП
	Удосконалення нормативів запасів запасних частин
	Покращення організації матеріального постачання
	Вибір найкращих умов розрахунків з постачальниками
	Скорочення втрат і відходів сировини і матеріалів
Виробництво продукції	Скорочення тривалості виробничого циклу
	Зниження собівартості продукції
	Раціоналізація розподілу витрат протягом виробничого циклу
	Удосконалення нормування витрат майбутніх періодів
Реалізація продукції	Оптимізація розмірів запасу готової продукції
	Підвищення ступеня рівномірності надходжень від реалізації продукції
	Прискорення реалізації продукції за рахунок гнучкої цінової політики
	Удосконалення управління дебіторською заборгованістю
	Вибір найкращих умов розрахунків зі споживачами
	Реалізація непотрібних товарно-матеріальних цінностей
	Раціоналізація структури джерел фінансування обігових коштів
	Оптимізація величини ліквідних активів

Джерело: складено авторами

Стосовно механізму формування масиву вторинної інформації з метою ухвалення управлінських рішень щодо управління оборотними активами підприємства, то при розробленні цього механізму слід враховувати, що за більшістю видів обігових коштів за фіксованого обсягу виробництва та реалізації продукції існує їх певна оптимальна величина, за якої досягається найбільше значення прибутку суб'єкта господарювання. Зокрема, піддається оптимізації обсяг такого виду обігових коштів як дебіторська заборгованість за товари, роботи і послуги. При цьому існує залежність:

$$D_1 = D_0 \cdot \frac{T_1}{T_0}, \quad (1)$$

де D_1 , D_0 – середньорічна величина дебіторської заборгованості підприємства за відвантажену ним продукцію відповідно у звітному та базовому роках, грн.; T_1 , T_0 – середня тривалість проміжку часу між моментом відвантаження продукції і моментом надходження коштів за неї відповідно у звітному та базовому роках, днів.

Якщо підприємство за інших незмінних умов вирішить скоротити обсяг своєї дебіторської заборгованості за відвантажену ним продукцію, то для цього, зокрема, ним може бути запропоновано споживачам певні цінові знижки за умови, що споживачі пришвидшать процес розрахунку за отриману продукцію. При цьому може існувати низка варіантів знижки, кожен з яких характеризується деяким її відсотком, що встановлюється підприємством, за відповідної середньої тривалості проміжку часу між моментом відвантаження продукції та моментом сплати коштів за неї. Загалом, можна побудувати функцію, що описує залежність між цими двома параметрами:

$$C = f(T), \quad (2)$$

де C – цінова знижка на продукцію підприємства у частках поточного рівня цін на його продукцію як функція від тривалості проміжку часу між моментом відвантаження продукції та моментом сплати коштів за неї.

Функція (2) у значній кількості випадків може бути з достатнім ступенем точності апроксимована таким виразом:

$$C = C_m \cdot \left(1 - \left(\frac{T_n}{T_0} \right)^\alpha \right), \quad (3)$$

де C_m – максимально можливе значення цінової знижки (за умови миттєвої оплати за придбану продукцію), частка одиниці; T_n , T_0 – середня

тривалість проміжку часу між моментом відвантаження продукції і моментом надходження коштів за неї відповідно у випадку надання цінової знижки та базова, днів; α – параметр залежності, що визначається статистичними методами, частка одиниці.

У випадку пришвидшення оборотності дебіторської заборгованості підприємства за товари, роботи і послуги внаслідок надання ним цінової знижки споживачам підприємство недоотримає частину свого прибутку, проте зможе вкласти вивільнену суму дебіторської заборгованості у певний проект, що забезпечуватиме надходження підприємству додаткового прибутку. Очевидно, що надання цінової знижки споживачам буде доцільне лише за умови, якщо додатковий прибуток підприємства від реінвестування ним вивільненої частини дебіторської заборгованості буде вищим за недоотриману величину операційного прибутку внаслідок надання ним цінової знижки покупцям.

За таких умов цільова функція для визначення оптимальної тривалості проміжку часу між моментом відвантаження продукції і моментом надходження коштів за неї буде мати такий вигляд:

$$Z(T_H) = -O \cdot C_M \cdot \left(1 - \left(\frac{T_H}{T_{\delta}} \right)^{\alpha} \right) + \left(D_{\delta} - D_{\delta} \frac{T_H}{T_{\delta}} \right) \cdot E \rightarrow \max, \quad (4)$$

де O – річний обсяг реалізованої підприємством продукції без податку на додану вартість, грн.; D_{δ} – базова величина дебіторської заборгованості підприємства за відвантажену ним продукцію, грн.; E – річна прибутковість реінвестування підприємством вивільненої частини його дебіторської заборгованості, частка одиниці.

Знайшовши похідну функції (4), прирівнявши її до нуля та здійснивши низку перетворень, остаточно отримуємо:

$$T_{\text{нopt}} = T_{\delta} \cdot \alpha^{-1} \sqrt{\frac{D_{\delta} \cdot E}{O \cdot C_M \cdot \alpha}}, \quad (5)$$

де $T_{\text{нopt}}$ – оптимальне значення середньої тривалості проміжку часу між моментом відвантаження продукції і моментом надходження коштів за неї у випадку надання підприємством цінової знижки споживачам його продукції, днів.

При цьому, враховуючи, що $O/D_{\delta} = T_{\delta}$, формулу (5) можна подати у такому еквівалентному вигляді:

$$T_{\text{нopt}} = T_{\delta} \cdot \alpha^{-1} \sqrt{\frac{E}{T_{\delta} \cdot C_m \cdot \alpha}}. \quad (6)$$

Розрахувавши $T_{\text{нopt}}$, можна обчислити оптимальну величину цінової знижки, яку підприємство надасть споживачам своєї продукції з метою пришвидшення надходження коштів від її реалізації (за формулою (3)), та визначити оптимальний обсяг дебіторської заборгованості за відвантажену продукцію (за формулою (1)).

Таким чином, процес формування масиву вторинної інформації з метою управління дебіторською заборгованістю підприємства передбачає реалізацію таких основних етапів: збір та оброблення вхідної інформації, розрахунок значень показників, на підставі яких здійснюється оптимізація обсягу дебіторської заборгованості, та, за необхідністю, встановлення статистичних взаємозв'язків між деякими з них; визначення критерію оптимізації та побудова формалізованої процедури встановлення найкращого обсягу дебіторської заборгованості підприємства; здійснення цієї процедури та отримання кінцевої інформації про показники, на підставі яких визначаються оптимальні параметри управління дебіторської заборгованості (величина цінової знижки, оптимальна тривалість оборотності даного виду заборгованості тощо). При цьому запропоновану послідовність можна екстраполювати і на інші види обігових коштів підприємства, тим самим сформувавши масив вторинної інформації, необхідної для розроблення та реалізації заходів з управління ними.

Висновки та перспективи подальших розвідок. Під системою інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємства доцільно розуміти сукупність масивів інформації та формалізованих алгоритмів її оброблення, за допомогою яких можливо оцінити існуючий стан використання обігових коштів компанії та розробити комплекс заходів, спрямованих на структурування та оптимізацію їх обсягів. При цьому інформацію, яка необхідна для цього, можна поділити за такими класифікаційними ознаками: за ступенем готовності до використання, за тривалістю зберігання, за джерелом надходження, за ступенем агрегованості тощо. Важливе значення для систематизації відомостей, необхідних для управління оборотними активами підприємства, має також належне упорядкування напрямів такого управління, зокрема, групування їх за етапами кругообігу обігових коштів. Також при проєктуванні системи інформаційного забезпечення управління обіговими коштами підприємства слід враховувати, що більшість їх видів піддається оптимізації. Зокрема, це стосується дебіторської заборгованості підприємств. Використання розроблених теоретичних засад управління обіговими коштами підприємств у практиці їх діяльності дасть змогу збільшити фінансові результати завдяки раціоналізації обсягів та структури обігових активів суб'єктів господарювання. Подальші дослідження повинні бути присвячені врахуванню структури джерел фінансування обігових коштів підприємств при проведенні оптимізації обсягів кожного з видів цих коштів.

Література

1. Баранова В. Г., Гоцуляк С. М. Теоретичні засади управління оборотним капіталом // Вісник соціально-економічних досліджень. 2008. № 30. С. 32-36.
2. Безбородова Т. В., Даншина Т. В. Управління оборотними коштами

- підприємств // Інвестиції: практика та довід. 2017. № 1. С. 59-62.
3. Бондаренко О. С. Методологічні основи управління оборотними активами підприємств // Інвестиції: практика та досвід. 2008. № 4. С. 40-44.
 4. Ватченко О. Б., Тахмазова І. Б. Управління оборотним капіталом підприємства // Економічний простір. 2011. № 50. С. 193-200.
 5. Кодацький В. П. Шляхи ефективного управління оборотними активами промислових підприємств // Актуальні проблеми економіки. 2010. № 4. С. 271-274.
 6. Коритько Т. Ю. Управління оборотними коштами промислового підприємства // Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Сер.: Економічні науки. 2013. № 2. С. 325-329.
 7. Кошельок Г. В., Малишко В. С., Малікова І. П. Факторний аналіз ефективності використання оборотних коштів підприємства // Проблеми системного підходу в економіці. 2018. Вип. 5. С. 67-72.
 8. Насібова О. В., Придатченко Б. Ю. Теоретичні аспекти оптимізації оборотних коштів підприємства // Економіка і суспільство. 2018. № 18. С. 794-802.
 9. Сорока Р. С. Чинники впливу на ефективність функціонування оборотного капіталу // Регіональна економіка. 2003. № 2. С. 72-80.
 10. Шурпенкова Р. К. Сутність та основи організації аналізу оборотних коштів // Вісник Запорізького національного університету. 2018. № 3. С. 150-154.

References

1. Baranova V. H., Hotsuliak S. M. Teoretychni zasady upravlinnia oborotnym kapitalom // Visnyk sotsial'no-ekonomichnykh doslidzhen'. 2008. # 30. S. 32-36.

2. Bezborodova T. V., Danshyna, T. V. Upravlinnia oborotnymy koshtamy pidpriumstv // Investytsii: praktyka ta dovid. 2017. # 1. S. 59–62.
3. Bondarenko O. S. Metodolohichni osnovy upravlinnia oborotnymy aktyvamy pidpriumstv // Investytsii: praktyka ta dosvid. 2008. # 4. S. 40-44.
4. Vatchenko O. B., Takhmazova I. B. Upravlinnia oborotnym kapitalom pidpriumstva // Ekonomichnyj prostir. 2011. # 50. S. 193–200.
5. Kodats'kyj V. P. Shliakhy efektyvnoho upravlinnia oborotnymy aktyvamy promyslovykh pidpriumstv // Aktual'ni problemy ekonomiky. 2010. # 4. S. 271-274.
6. Koryt'ko T. Yu. Upravlinnia oborotnymy koshtamy promyslovoho pidpriumstva // Naukovyj visnyk Poltavskoho universytetu ekonomiky i torhivli. Ser. : Ekonomichni nauky. 2013. # 2. S. 325-329.
7. Koshel'ok H. V., Malyshko V. S., Malikova I. P. Faktornyj analiz efektyvnosti vykorystannia oborotnykh koshtiv pidpriumstva // Problemy systemnoho pidkhodu v ekonomitsi. 2018. Vyp. 5. S. 67-72.
8. Nasibova O. V., Prydatchenko B. Yu. Teoretychni aspekty optymizatsii oborotnykh koshtiv pidpriumstva // Ekonomika i suspil'stvo. 2018. # 18. S. 794–802.
9. Soroka R.S. Chynnyky vplyvu na efektyvnist' funktsionuvannia oborotnoho kapitalu // Rehional'na ekonomika. 2003. # 2. S. 72-80.
10. Shurpenkova R. K. Sutnist' ta osnovy orhanizatsii analizu oborotnykh koshtiv // Visnyk Zaporiz'koho natsional'noho universytetu. 2018. # 3. S. 150–154.